

"Hem maddî mübarezede şu asrın bir düsturu olan eşedd-i zulüm ve eşedd-i istibdat ile birinin hatâsıyla onun mâsum çok taraftarlarını ezmek lâzım gelecek. Yoksa, mağlûp düşecek..." İzahı nasıldır?

Evvela ifade etmek isteriz ki, bu konu Üstad Bediüzzaman Hazretlerine çok ithamlarda bulunan ve O'nu cezalandırmaya çalışan Afyon Mahkemesi reisi ve azalarına karşı, yapılan ithamlardan dolayı yazılan bir dilekçe ve savunma mahiyetindeki bir yazıda geçmektedir. Bu yazıda bütün ithamlara gayet net ve ikna edici açıklamalar yapılmıştır. **Mana itibariyle burada verilen mesajların bir kısmı şöyledir:**

Nur talebeleri siyasi hareketlerden her şekilde uzak durmuş ve durmalıdır. Çünkü siyasete girmenin iki neticesi vardır: **Birisi**, bir partiye taraftar, hatta yanlıklarını da sahiplenecek ve savunacak kadar içerisinde olmak; **diğeri** ise savunduğu partinin dışında kalanlara alenen muhalif olup, düşmanlık etmektir. **Oy vermek** bir vatandaşlık vazifesi olup siyasete bulaşmak anlamına gelmediğinden, o kısım bahsimizden hariçtir.

Açıkça ifade etmek gerekirse, Nur cemaati ve Kur'an hizmetinde olduğunu iddia eden hiçbir cemaat ve tarikat, bir partiye fanatiklik seviyesinde taraftar olmadığı gibi, siyasilerin birbirlerine takındığı tavır nev'inden düşman da olmaz. Cemaat ve tarikatler olarak, bir partiye alenen düşman olmak nasıl yanlış ise, alenen ve fanatikçe destek olmak da bir o kadar yanlıştır.

Üstadımız bu hakikati "**İşte, ben de nur-u Kur'ân'ı elde tutmak için, بِوَدْعَا نورا elimle iki ,atarak topuzunu siyaset ,deyip مِنَ الشَّيْطَانِ وَالسِّيَاسَةِ sarıldım. Gördüm ki, siyaset cereyanlarında, hem muvafıkta, hem muhalifte o nurların âşıkları var.**"(1) cümlesiyle ifade etmektedir. Aynı Mektub'da

"Elhamdülillâh, siyasetten tecerrüd sebebiyle, Kur'ân'ın elmas gibi hakikatlerini propaganda-i siyaset ittihamı altında cam parçalarının kıymetine indirmedim. Belki, gittikçe o elmaslar kıymetlerini her taifenin nazarında parlak bir tarzda ziyadeleştiriyor."(2)

ifadesi de elmas gibi bu imani hakikatlerin siyasete girerek cam parçalarına indirmek gibi bir yanlışlığa girilmemesi gerektiği vurgulanmaktadır.

Ayrıca Üstadımız, âlem-i İslam'ın ıslahının siyaset yolu ile değil, tahkiki iman ve terbiye yolu ile olacağını Risale-i Nur'da defaatle ifade etmiştir. Nur talebelerinin yüz bin eli olsa Nur'a yapışmalı ve harice bakmamalıdır. Bununla beraber Üstadımız,

“Onun rahmetinden bekleriz ki, bize pahalı satmasın. Baştakilerin başlarına akıl ve kalblerine iman versin, yeter. O vakit kendi kendine iş düzelir.”(3)

demekle bazı konuların siyasilere taalluk ettiği ve siyasilerin de dindar insanlardan seçilmesi gerektiğini de ifade eder.

Sorulan kısım olan **"Hem maddî mübarezede şu asrın bir düsturu olan eşedd-i zulüm ve eşedd-i istibdat ile birinin hatâsıyla onun mâsum çok taraftarlarını ezmek lâzım gelecek. Yoksa, mağlûp düşecek."**(4)

cümlesine gelirsek, bu cümlenin izahını risalelerin çok yerlerinde görmek mümkündür. Bunlardan sadece şu kısmı alabiliriz:

“İçtinabımızın çok sebeplerinden bir sebebi de Risale-i Nur'un dört esastan birisi olan 'şefkat etmek, zulüm ve zarar etmemektir.' Çünkü 'رُؤُءٌ رَزْوَةٌ رَزْوَةٌ لَوْ يَٰرُؤُءُ رَزْوَةٌ رَزْوَةٌ L

Burada bazen ehl-i hükümetin ve siyasetin devlet refleksi itibariyle yapacağı bazı orantısız müdahaleleri, bir ehl-i siyaseti veya onların fanatik yandaşlarını mesul edebilir. Bunun için adalet-i mahza esaslı hadiseleri ve suçları değerlendirmek zorunda kalan cemaat ve tarikatlerin siyasilere oy verseler de onların bu gibi hatalarını sahiplenmemeleri gerektiği bu gibi cümlelerle ifade edilmektedir. Çünkü ehl-i siyaset kendisine kanunlarda bir geçer yol bulsalar bunu kullanıp yanlış

müdahalelerde bulunabilirler. Mağlup olacağını bilseler, masumları da ezebilirler.

Netice, birisinin hatası sadece kendisini bağladığı halde, o hatayı bizzat işlemeyen ve o noktada masum olan kişileri (anne, baba, eş, dost v.s) bağlamamalı. Zaten İlahi adalet de mahkeme-i kübra olan mahşerde öyle hükmedecek. Dolayısıyla böyle bir hataya düşebilme imkânına sahip olan siyasetten fiilen uzak durmak, adalet-i mahzayı esas tutma mecburiyetinde olan cemaatlerin vazgeçilmez tavrı olmalıdır.

Dipnotlar:

- (1) bk. [Mektubat, On Üçüncü Mektup.](#)
- (2) bk. [age.](#)
- (3) bk. [Lem'alar, On Altıncı Lem'a.](#)
- (4) bk. [Şualar, On Dördüncü Şua.](#)
- (5) bk. [Emirdağ Lahikası-I, \(18. Mektup\)](#)